

РЕШЕНИЕ

№ 2076

гр. Пловдив, 08.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър В. Кацарев

при участието на секретаря Величка Ст. Илиева
като разгледа докладваното от Димитър В. Кацарев Административно наказателно дело № 20225330203730 по описа за 2022 година
и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващи от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 634372-F635108 от 09.05.2022г. на Зам.Директор на ТД на НАП Пловдив, с което на „ТИН ГРУП“ ЕООД, ЕИК по БУЛСТАТ 201098451 със седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.Атон № 1А, представлявано от Б.Б.С. с ЕГН ***** на основание чл.53, вр. чл.27 (чл.83) от ЗАНН и чл.180в, ал.3, вр. ал.1, предл.първо от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 14 998,12 лв. (четиринадесет хиляди деветстотин деветдесет и осем лева и дванадесет стотинки) за нарушение на чл.176в, ал.6, вр. ал.1, т.1 от ЗДДС.

С жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на издаденото НП, поради което се моли за неговата отмяна. Представят се съображения за маловажност на деянието, следващо дружеството да бъде предупредено.

В съдебно заседание дружеството - жалбоподател, редовно призовано се представлява от адв.Н. А., с представено по делото пълномощно, която поддържа жалбата по направените в нея оплаквания. Ангажира събирането на писмени доказателства. В пледоарията си представи доводи в подкрепа на

искането за отмяна на НП като неправилно. Прави искане за присъждане на разноски и представя доказателства за размера на същите.

Въззиваемата страна редовно призована, в съдебно заседание се представлява от главен юриск.М.М., с пълномощно по делото, която оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. В пледоарията си представя доводи по същество и моли съда наказателното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и искане за присъждане разноски – юристконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

Обжалваното наказателно постановление е издадено въз основа констатациите съдържащи се в съставен от свидетел Н. С. Х. на 19.11.2021г. против дружеството акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F635108 за това, че като данъчно задължено лице, което за периода 01.08.2021г.-31.08.2021г. е извършило облагаеми доставки на течни горива по приложение № 35 от ППЗДДС със ставка на ДДС 20 на сто и с обща стойност на данъчните основи над 25 000 лева, за които не са налице изключенията по чл.176в, ал.8 от ЗДДС, „ТИН ГРУП“ ЕООД не е представило в ТД на НАП – Пловдив ново обезпечение в пари, държавни ценни книжа или безусловна и неотменяема банкова гаранция в законоустановения срок – до 23.08.2021г. вкл., а именно не по-късно от 14 дни преди изтичането на срока по предходното обезпечение, предоставено под формата на банкова гаранция № 961DGI116251ASFD изх.№ 0361-71-002229/07.09.2016г., последно удължена с Промяна № 6, изх.№ 0836-77-004340/21.08.2020г. на стойност 60 000 лв. със срок на действие – до 07.09.2021г. вкл.

Съгласно съставения АУАН „...За данъчен период 01.08.2021г. – 31.08.2021г. дружеството е извършило облагаеми доставки на течни горива по приложение № 35 от ППЗДДС /бензин с код по КН 27101245, газьол с код по КН 27102011 и код по КН 27101943, втечен нефтен газ и други газообразни въглеводороди с код по КН 27111294/, със ставка на данъка 20 на сто, за които не са налице изключенията по чл.176в, ал.8 от ЗДДС, с обща стойност

на данъчните основи в размер на 317 544,84 лв., описани в приложение № 1, неразделна част от настоящия АУАН“. Размерът на дължимото обезпечение за периода 01.08.2021г. – 31.08.2021г. се определя по реда на чл.176в, ал.2 от ЗДДС - върху данъчната основа на извършените облагаеми доставки на течни горива по приложение № 35 от ППЗДДС със ставка на данъка 20 на сто за м.07/2021г. да които не са изключенията по чл.176в, ал.8 от ЗДДС. Съгласно акта „За данъчен период 01.07.2021г. – 31.07.2021г. „ТИН ГРУП“ ЕООД е извършило облагаеми доставки на течни горива по приложение № 35 от ППЗДДС /бензин с код по КН 27101245, газьол с код по КН 27102011 и код по КН 27101943, втечен нефтен газ и други газообразни въглеводороди с код по КН 27111294/ със ставка на данъка 20 на сто, с данъчна основа над 25 000 лв., описани в приложение № 2, неразделна част от настоящия АУАН, с данъчна основа 299 962.32 лв., поради което размерът на дължимото обезпечение по чл.176в, ал.6 от ЗДДС възлиза на 59 962.32лв. и е следвало да бъде предоставено в ТД на НАП – Пловдив в 14-дневен срок преди изтичане на срока по предходното обезпечение, а именно до 23.08.2021г. вкл. Дружеството е предоставило дължимото се обезпечение със закъснение, като на 25.08.2021г. със заявление по чл.176в, ал.10 от ЗДДС с вх.№ 1655421027997856/25.08.2021г. и вх.№ 16-32070/25.08.2021г. е предоставило обезпечение – банкова гаранция – с Промяна № 7 с изх.№ 0836-77-001670/25.08.2021г. към договор за банкова гаранция № 961 DGI 116251ASFD с изх.№ 0361-71-002229 от 07.09.2016г. с която се увеличава обезпечението от 60 000 лв. на 75 000 лв. и се продължава гаранцията до 07.09.2022г. Съгласно акта, „Нарушението е извършено на 24.08.2021г. в гр.Пловдив и открито на 30.08.2021г. с приключване на проверка по установяване на факти и обстоятелства, за която е съставен протокол № П-16001621151864-073-001/30.08.2021г. Като доказателства към акта са приложени: 1. Приложение № 1 и описаните копия на фактури за продажби, ведно с придружаващите ги АДД за продажби, товарителници и декларации за съответствие за м.08.2021г. 2. Приложение № 2 и описаните копия на фактури за продажби, ведно с придружаващите ги АДД за продажби, товарителници и декларации за съответствие за м.07.2021г. 3. Промяна № 6, изх.№ 0836-77-004340/21.08.2020г. 4. Промяна № 7, изх.№ 0836-77-001670/25.08.2021г. към договор за банкова гаранция № 961 DGI 116251ASFD с изх.№ 0361-71-002229 от 07.09.2016г. 5. Писмено обяснение от управителя. Актът е съставен в

присъствието на представляващия дружеството, който след запознаване със съдържанието му го е подписал, без вписване на обяснения и възражения. Актът е подписан от посочените в него лица. На датата на съставянето на акта е връчен препис от него на представляващия дружеството, надлежно удостоверено с разписка, неразделна част от акта. В законоустановения срок пред АНО не са представени писмени възражения или обяснения от представляващия дружеството относно съставения АУАН и посоченото в него нарушение.

В издаденото на 09.05.2022г. наказателно постановление по идентичен с акта начин е описано нарушение и посочена нарушената правна норма от ЗДДС. Издаденото НП е връчено на представляващия дружеството на 10.06.2022г. Поради не съгласие с посоченото като нарушение на ЗДД и наложената имуществена санкция, издаденото НП е обжалвано в срок пред Районен съд гр.Пловдив.

В съдебно заседание като свидетел бе разпитан Н. С. Х. – съставител на акта, който посочи че като служител на ТД на НАП Пловдив му е била възложена проверка на дружеството – жалбоподател във връзка с представено обезпечение – банкова гаранция от дружеството, което е търговец на горива. Свидетелят посочи, че при проверката установил че обезпечението е представено с два дни закъснение. Резултатите от проверката свидетелят посочи, че са били отразени в констативен протокол. Посочи че по време на проверката е съставил Приложения 1 и 2, както и че не е установил неотразени доставки на горива за периода юли и август месец. Свидетелят посочи, че след проверката била изпратена покана до представляващия дружеството за явяване за съставяне на АУАН. Свидетелят посочи, че съставянето на АУАН е направено в офис на ТД на НАП Пловдив, в присъствието на представляващия дружеството.

Показанията на свидетел Х. съдът кредитира изцяло, тъй като същите се потвърждават от другите приети по делото доказателства –Протокол № П-16001621151864-073-001/30.08.2022г., фактури, Приложения № 1 и № 2, АУАН от 19.11.2021г.

В хода на съдебното следствие се представиха от процесуалния представител на дружеството справка че нареждане от дружеството до Уникредит Булбанк АД от 23.08.2021г. е регистрирано в деловодната система на банката на 24.08.2021г. с вх.№ 0836-71-002316.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за установена въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, както и въз основа на писмените доказателства по административно-наказателната преписка и от представените от страните такива, които са последователни, взаимно обвързани и непротиворечиви и анализирани в съвкупност не налагат различни изводи.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е от лице, което има право на обжалване, в срока по чл.59, ал. 2 от ЗАНН и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол поради което и е ДОПУСТИМА. Разгледана по същество съдът счита че е ОСНОВАТЕЛНА.

За да се произнесе по съществото на правния спор / по основателността на жалбата /, съдът съобрази, че настоящото производство е от административно - наказателен характер и същественото при него е да се установи има ли извършено административно нарушение от лицето посочено в АУАН и НП. Тук следва да се отбележи, че актовете за установяване на административно нарушение нямат обвързваща доказателствена сила, т. е. посоченото в акта не се счита за доказано. Това означава, че в тежест на административно - наказващия орган, тъй като именно той е субекта на административно - наказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства, че има административно нарушение и че то е извършено виновно от лицето, посочено като нарушител. Разбира се при налагане на имуществена санкция на Еднолични търговци или Юридически лица се касае за обективна невиновна отговорност и съответно в тези случаи е достатъчно доказването на извършване на нарушението от обективна страна, като не се изследва въпрос за вина. Същата се определя като психично отношение на дееца към деянието и резултата от него и по тази причина подобно психично отношение не може да бъде формирано от ЕТ или ЮЛ. Следва да бъдат спазени и изискванията на ЗАНН за съставянето на акта и издаването на Наказателното постановление, както и сроковете за реализиране на административно наказателното преследване. В тази насока е налице различие в понятията „неправилно” и „незаконосъобразно” наказателно постановление. Когато АУАН или НП не са издадени от надлежен орган или не са издадени в установените законови срокове или не

съдържат изискуемите от закона реквизити или са нарушени съществени процесуални правила при съставянето на акта и издаването на НП, то последното ще следва да бъде отменено като незаконосъобразно. Тук следва да се посочи, че критерият за определяне на съществените нарушения на процесуалните правила е този, че нарушението е съществено, когато ако не е било допуснато, би могло да се стигне и до друго решение по въпроса, или когато е довело до ограничаване на правата на страните в която и да е фаза на процеса. Когато, обаче, са спазени всички процесуални правила и срокове, то НП е законосъобразно издадено и именно тогава съдът следва да провери дали то е правилно, т. е. дали има извършено административно нарушение. Именно административно наказващия орган е този, който следва да установи пред съда, че има извършено административно нарушение / такова, каквото е описано в акта / и че същото е извършено от лицето, посочено като нарушител. Ако това не бъде доказано пред съда, то НП следва да бъде отменено като неправилно, тъй като не е доказано извършването на нарушението. Едва когато НП е законосъобразно и се докаже извършването на съответното нарушение може да бъде разгледан и въпроса за съответствието на наложената санкция с тежестта на нарушението / само когато размерът на административното наказание или имуществената санкция може да бъде определен в някакви граници, а не е фиксиран в закона/.

Като прецени изложената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения и при цялостната служебна проверка на акта, на основание чл.313 и чл.314 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН, настоящият състав на Пловдивски районен съд, достигна до следните правни изводи:

По приложението на процесуалния закон: При съставяне на акта за нарушение и издаване на НП, съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения, които да са основание за отмяна на НП. И АУАН, и НП са съставени и издадени от упълномощени за това органи, видно от приложените по преписката оправомощителни заповеди. При съставяне на АУАН и издаване на НП са спазени всички необходими изисквания на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Даденото от актосъставителя описание на нарушението е възприето от наказващия орган, който по идентичен начин е отразил поведението на санкционираното лице и е изложил всички обстоятелства по

извършване на деянието. Цитираната в наказателното постановление приложима санкционна норма, не представлява нито разминаване между акта и постановлението при описание на нарушението, така както се твърди в жалбата, нито въвеждане на нови обстоятелства за пръв път от наказващия орган. Спазени са и сроковете по чл.34 ЗАНН. предвид обстоятелството, че нарушението е било установено на 30.08.2021г. след представяне на банкова гаранция № 961DGI116251ASFD/07.09.2016г. и Промяна № 7, изх. № 0836-77-001670/25.08.2021г. Нарушението е описано по ясен начин, като е посочено времето на извършване, датата на установяване на същото, мястото, където е извършено и обстоятелствата, при които е извършено.

По приложение на материалния закон: Установеното от фактическа страна не се оспорва от представляващия дружеството – жалбоподател. С жалбата от страна на дружеството се представят доводи за неправилно приложение на материалния закон, което съдът не споделя поради следните основания:

Нормата на чл.176в, ал.1, т.1 от ЗДДС предвижда задължение за всяко данъчно задължено лице да предостави обезпечение в пари, в държавни ценни книжа или в безусловна и неотменяема банкова гаранция за срок една година пред компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, когато за текущия данъчен период извърши облагаеми доставки на течни горива със ставка на данъка 20 на сто и с обща стойност на данъчните им основи над 25 000 лева. Съгласно ал.2 на чл.176в от ЗДДС обезпечението е в размер не по-малък от 20 на сто от данъчната основа на облагаемите доставки, придобиванията или стойността на получените течни горива, освободени за потребление за предходния данъчен период, но не по-малко от 50 000 лв. Видовете течни горива, по отношение на които е приложима разпоредбата на чл.176в от ЗДДС, с тяхното наименование и код по Комбинирана номенклатура, установена с Приложение I към Регламент /ЕИО/ № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987г. относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, прилагана към 1 януари 2016г., са посочени в Приложение № 35 към чл.111б, ал.1 от ППЗДДС. Следователно, обезпечение се предоставя само за посочените в приложението течни горива.

Дружеството – жалбоподател е вписано на 14.09.2016г. в „Публичния регистър на обезпеченията, предоставени от лица, извършващи сделки с

течни горива по чл.176в, ал.10 от ЗДДС и като Задължено лице (ЗЛ) е предоставило на основание чл.176в, ал.1, т.3 от ЗДДС – банкова гаранция № 961DGI116251ASFD/07.09.2016г с изх. № 0361-71002229/07.09.2016 г. за сумата от 206 000, 00 лв., със срок до 07.09.2017 г.; Промяна № 2 с изх. № 0361-77-000389/07.03.2017г. във връзка с чл.176в, ал.4 от ЗДДС и промяна размера на обезпечението от 206 000 лв. на 60 000 лв., със срок до 07.09.2017г.; Промяна № 3 с изх. № 0361-71-005028/04.09.2017 г. във връзка с чл.176в, ал.6 от ЗДДС и продължаване валидността на гаранцията в размер на 60 000 лв. със срок до 07.09.2018г.; Промяна № 4 с изх. № 0361-77-00157721.08.2018г. във връзка с чл.176в, ал.6 от ЗДДС и продължаване валидността на гаранцията в размер на 60 000 лв. със срок до 07.09.2019г.; Промяна № 5 с изх. № 0836-77-001735/19.08.2019г., във връзка с чл.176в, ал.6 от ЗДДС и продължаване валидността на гаранцията в размер на 60 000 лв. със срок до 07.09.2020г.; Промяна № 6 с изх. № 0836-77-004340/21.08.2020г., във връзка с чл.176в, ал.6 от ЗДДС и продължаване валидността на гаранцията в размер на 60 000 лв. със срок до 07.09.2021г. На 25.08.2021г. е било подадено до ТД на НАП Пловдив заявление по чл.176в, ал.4 и ал.6 от ЗДДС с вх.№ 1655421027997856/25.08.2021г. и вх. № 16-32070/25.08.2021г., и дружеството предоставило обезпечение - банкова гаранция - с Промяна № 7, изх. № 0836-77-001670/25.08.2021г. към договор за банкова гаранция № 961DGI116251ASFD, с изх.№ 0361-71-002229 от 07.09.2016г., с която се увеличава размера на обезпечението от 60 000 лв. на 75 000 лв. и се продължава валидността на гаранцията до 07.09.2022г. С така представеното обезпечение се обезпечава извършването на облагаеми доставки на течни горива с данъчна основа в размер на 375 000 лева. Промяна № 7, изх. № 0836-77-001670/25.08.2021г. съгласно изискванията на чл.176в, ал.4 и ал.6 от ЗДДС е предоставена в полза на ТД на НАП Пловдив.

На основание чл.12, ал.1, т.1, т.6, т.7 и т.14 от ДОПК свидетел Х., на 30.08.2021г. извършил възложената му проверка на представеното заявление по чл.176в, ал.4 и ал.6 от ЗДДС, представените справки за продажби от ЗЛ и информацията в ИС на НАП „ИСКГ“ и „Фискални устройства“ – „Справка за доставка на горива от ЕСФП“. В хода на проверката е било установено, че дружеството не е лицензиран търговец на горива, складодържател и като лице извършващо доставки попадащи под предметния обхват на Приложение № 35 към чл. 111б, ал. 1 от ППЗДДС през месец 07.2021г. общия оборот от

продажба като посредник на течни горива е 299 520.57 лв./20% е 59 904.11 лв./ и се покрива от направеното обезпечение в размер на 60 000 лв. Установено е че за периода 01.08.2021г. – 24.08.2021г. общия оборот от продажби, като посредник на течни горива е 285 182.67 лв./20% е 57 036.53лв./и се покрива от направеното обезпечение в размер на 60 000 лв. Било е установено че дружеството като посредник е подало електронен документ за доставка във връзка с деклариране на продажби на горива и по справка за извършени облагаеми доставки по данни о издадените фактури общата ДО за периода 01.08.2021г. – 25.08.2021г. от продажби е 313 019.84 лв. /20 % е 62 603.97 лв./ и не се покрива от направеното обезпечение в размер на 60 000 лв. със срок 07.09.2021г.

Видно от събраните доказателства е че доставките за периода 01.08.2021г. – 25.08.2021г. попадат под предметния обхват на Приложение № 35 към чл.111б, ал.1 от ППЗДДС, за които съгласно чл.176в, ал.6 от ЗДДС когато са налице условията по ал.1, лицето е длъжно да предостави ново обезпечение не по-късно от 14 дни преди изтичането на срока на предходното обезпечение. Размерът на новото обезпечение се определя по реда на ал.2. По делото се установи че сумата на направеното обезпечение от 75 000 лева е определена коректно и обезпечава извършването на облагаеми доставки на течни горива с данъчна основа в размер на 375 000 лева. Но в случая не е спазена разпоредбата на чл.176, ал.6, вр. ал.1, т.1 от ЗДДС тъй като срокът на предходното обезпечение е до 07.09.2021г. и дружеството като ЗЛ е следвало до 24.08.2021г. да подаде новото обезпечение, поради което и е налице съставомерност на деянието и е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството с налагането на имуществена санкция. АНО съдът счита че правилно е определил и размера на имуществената санкция в съответствие с разпоредбата на чл.180в, ал.3 от ЗДДС тъй като представеното обезпечение е в 7 дневния срок следващ изтичането на срока, в който е следвало да бъде представено обезпечението.

Съдът счита, че в настоящия случай е налице маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. От приетите по делото доказателства се установява, че дружеството - жалбоподател добросъвестно е положило усилия да изпълни задължението си в срок и подаде процесното заявление, но не е получил съответното съдействие в срок от банковата институция. Веднага след издаване на новата банкова гаранция, дружеството е изпълнило своето

задължение пред компетентната ТД на НАП. Предвид разпоредбата на & 1, чл.35 от Допълнителните разпоредби на ЗДДС, съдът намира твърдението на АНО за наличие на утежняващо отговорността обстоятелство – предходното освобождаване от административнонаказателна отговорност на дружеството - жалбоподател са същото по вид административно нарушение, за неоснователно. Събраните от съда доказателства в хода на съдебното производство не налагат фактическа обстановка различна от описаната в обжалваното НП. Независимо от формалното осъществяване на фактическия състав на вмененото във вина на дружеството - жалбоподател административно нарушение, съдът счита, че извършеното деяние представлява „маловажен случай“. Преценката за „маловажност на случая“ подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверката за законосъобразност на преценката по чл.28 от ЗАНН. Когато се констатира от съда, че предпоставките на чл.28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление, поради противоречие със закона. Маловажните случаи на административни нарушения се обуславят от наличието на предпоставки, при които съответното наказание, предвидено за извършеното нарушение, се явява несъразмерно тежко. Тези предпоставки са комплексни и са свързани с преценката на: предмета на нарушението, обстоятелствата при които е извършено, общественотоопасните му последици, наличието на щета за държавата, наличието на други нарушения от извършителя и пр. Безспорно се констатира, че дружеството - жалбоподател добросъвестно е положило усилия да изпълни своето задължение. Категорично е изпълнил това свое задължение преди изтичане на действието на предходната банкова гаранция. От бездействието на жалбоподателя не са произтекли никакви вреди за държавата или гражданите.

Поради изложеното съдът намира, че обжалваното НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Съобразено с изхода на делото искането за присъждане на разноски по производството от страна на упълномощения процесуален представител на АНО се явява неоснователно и не следва да се уважава. От друга страна искането на процесуалния представител на дружеството – жалбоподател за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение е основателно и следва да бъде уважено размер на 1200 лева, тъй като съответства на разпоредбите

на Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения и Закона за правната помощ.

Воден от изложеното и на основание чл.63, ал.2 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 634372-F635108 от 09.05.2022г. на Зам.Директор на ТД на НАП Пловдив, с което на „ТИН ГРУП“ ЕООД, ЕИК по БУЛСТАТ 201098451 със седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.Атон № 1А, представлявано от Б.Б.С. с ЕГН ***** на основание чл.53, вр. чл.27 (чл.83) от ЗАНН и чл.180в, ал.3, вр. ал.1, предл.първо от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 14 998,12 лв. (четиринадесет хиляди деветстотин деветдесет и осем лева и дванадесет стотинки) за нарушение на чл.176в, ал.6, вр. ал.1, т.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА ТД на НАП ПЛОВДИВ да заплати на „ТИН ГРУП“ ЕООД, ЕИК по БУЛСТАТ 201098451 със седалище и адрес на управление гр.Пловдив, ул.Атон № 1А, представлявано от Б.Б.С. с ЕГН ***** сумата в размер на 1200 (хиляда и двеста) лева, представляваща разноски в производството за адвокатско възнаграждение.

Решението не е окончателно и подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК и на основанията по НПК, пред Административен съд гр.Пловдив в 14-дневен срок от получаване

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____